

Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς οὐδὲν λογισθῆναι, μέλλειν τε καὶ καθαιρεῖσθαι τὴν μεγαλειότητα αὐτῆς, ἣν ὅλη ἡ Ἀσία καὶ ἡ οἰκουμένη σέβεται» (Πράξ. ιθ'. 25—27). Ταῦτα ἀκούσαντες αἱ συντεχνίαι τοῦ Δημητρίου καὶ θυμοῦ πλήρεις γενόμενοι, ἐφώνουν· «Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων». Καὶ ἡ πόλις δὲ πᾶσα συνεταράχθη καὶ ὤρμησαν ὁμαθυμαδὸν εἰς τὸ θέατρον. Ὁ Παῦλος ἤθελε νὰ ἐξέλθῃ, ἵνα κατασιγάσῃ τὸν λαόν· ἀλλ' οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ δὲν ἀφῆκαν αὐτόν. Οὕτω ὁ λαὸς ἦτο ἀνάστατος κράζων ἐπὶ ὥρας ἐν τῷ θεάτρῳ· «Μεγάλη ἡ Ἀρτεμις Ἐφεσίων», μέχρις οὗ ὁ γραμματεὺς διὰ λόγου συνετοῦ ἐπεισε αὐτὸν νὰ διαλυθῇ καὶ ν' ἀπέλθῃ οἴκαδε.

Ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου γίνεται δῆλον, ὅτι τὸ ἐν Ἐφέσῳ θέατρον ἐγένετο αὐτῷ ἀφορμὴ κινδύνων πολλῶν καὶ δοκιμασιῶν σκληροτάτων. Τοὺς κινδύνους τούτους καὶ τὰς δοκιμασίας θέλων νὰ παραστήσῃ ὁ Παῦλος γράφει μεταφορικῶς ὅτι ἐθελήσας ἐν Ἐφέσῳ (Α. Κορ. ιε'. 32), ὅτι πολλοὶ ὑπῆρξαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ (αὐτ. ις'. 9), ὅτι θλίψις ἐγένετο αὐτῷ ἐν Ἀσίᾳ καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐβάρηθη ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι καὶ τοῦ ζῆν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ἐρρύσατο αὐτόν ἐκ τηλικούτου θανάτου (Β. Κορ. α'. 8—10). Τὰς αὐτὰς ἐν Ἐφέσῳ κακώσεις περιγράφων ἀλλαχοῦ ὁ Παῦλος λέγει ὅτι ἐγένετο θέατρον καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, προστιθείς· «Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινῶμεν καὶ διψῶμεν, καὶ γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν, καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι

ταῖς ἰδίαις χερσὶ· λοιδορούμενοι, εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι, ἀνεχόμεθα· βλασφημούμενοι, παρακαλοῦμεν· ὡς κερικαθάρματα τοῦ κόσμου ἐγεννήθημεν, πάντων περίφημα ἔως ἄρτι» (Α. Κορ. δ'. 11—13).

Ἡ Ἐφεσος παριστᾷ ἐν σμικρῷ τὴν εἰκόνα τοῦ Παύλου ὡς Ἀποστόλου. Οἶους ἐν χρόνῳ βραχεῖ ὑπέστη ὁ Παῦλος ἐν Ἐφέσῳ διωγμοὺς καὶ κινδύνους, τοὺς αὐτοὺς ὑφίστατο διωγμοὺς καὶ κινδύνους ἐπὶ τριακονταετίαν ὅλην κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον ἐν πλείσταις πόλεσι τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους. Ὡς δ' ἐν Ἐφέσῳ, οὕτω καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἡ ἐνέργεια τοῦ Παύλου ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου ἐστέφθη ὑπὸ ἐπιτυχίας. Δικαίως ἄρα εἶπεν αὐτὸς ὁ Ρενάν, ὅτι ὁ Παῦλος εἰργάσθη πλέον ἢ πάντες οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι εἰς τὴν γιγαντιαίαν αὐξήσιν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ὅτι δικαιούται νὰ τεθῇ ἐπὶ ὑψίστης βαθμίδος ἐν τῇ ἱστορίᾳ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΜΟΣΧΑΚΗΣ

ὕμνητής τοῦ Πανεπιστημίου.

1) Ἡ Ἐφεσος, ἥς πρῶτος ἐπίσκοπος ἐγένετο κατὰ τὴν παράδοσιν ὁ Τιμόθεος, ἔμενεν ἡ μητροπολιτικὴ Ἐκκλησία τῆς Ἀσίας. Δύο σύνδοι συνεκροτήθησαν ἐν αὐτῇ κατὰ τὸν ε'. αἰῶνα (431 καὶ 447). Ὑπέστη πολλὰ ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Γότθων (260), ὑπ' ὧν καὶ κατεστράφη ὁ περίφημος ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος. Κατεστράφη δὲ ἐντελὴς ὑπὸ τῶν Τούρκων, τῇ 1451. Νῦν εἶνε μικρὸν τι πολίχνιον ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἀρχαλίκ ἢ Ἀρχαλοῦκ. Σώζεται ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου πρὸς Ἐφεσίους, ἥς ὁμοίως ὁ τίτλος ἐλλείπει ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χειρογράφων· τούτου δ' ἕνεκα καὶ ἐκ τινῶν ἄλλων λόγων μετὰ βεβαιότητος εἰκάζεται, ὅτι ἡ πρὸς Ἐφεσίους κληρουμένη ἐπιστολὴ δὲν ἐγράφη μόνον πρὸς Ἐφεσίους, ἀλλὰ πρὸς πλείστους Ἐκκλησίας· κυκλοφοροῦσα δὲ ἡ ἐπιστολὴ αὕτη διὰ τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν περιήλθε καὶ εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίαν, ἐν ᾗ ὡς τῇ ἐπισημοτάτῃ πατρὶν ἐτηρέθη καὶ προσέλαβε κατὰ μικρὸν τὸν τίτλον πρὸς Ἐφεσίους.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑ

Πρώτη σχεδὸν ἐφαρμογὴ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ὡς κινητικῆς δυνάμεως ὑπῆρξεν ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ναυσιπλοΐᾳ, ἐγένετο δὲ αὕτη τῷ 1838 ὑπὸ τοῦ διασήμου Ρώσου Ἰακώβῃ, κατορθώσαντος νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν ἐπὶ τοῦ Νεῦα τροχοφόρον πλοiάριον, ἔχον μέγεθος μιᾶς ἀτμάκατου.

Τὸ εἰς ἐνέργειαν τιθὲν τὴν κινητήριον συσκευὴν τοῦ πλοiαρίου ἡλεκτρικὸν ρεῦμα παρείχετο κατὰ τὴν πρώτην μὲν δοκιμὴν ὑπὸ στήλης Δανιήλ, εἶτα δὲ ὑπὸ 128 μεγάλων στοιχείων τῆς τότε νεωστὶ ἐπινοηθείσης στήλης τοῦ Γρόβε· ὁ μηχανισμὸς δὲ τῆς συσκευῆς ταύτης συνίστατο εἰς ἓν σύμπλεγμα ἡλεκτρομαγνητῶν, ὧν οἱ μὲν ἦσαν εὐθεῖς, οἱ δὲ σιαγονοειδεῖς. Ἡ φορὰ τοῦ ρεύματος ἐρρυθμίζετο ὑπὸ τοῦ διακοπτήρος οὕτως, ὥστε, ὅταν οἱ εὐθεῖς εὐρίσκοντο μεταξύ δύο διαδοχικῶν πόλων τῶν σιαγονοειδῶν, νὰ ἔλκωνται ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τούτων καὶ νὰ ὠθῶνται ὑπὸ τοῦ ἐτέρου. Ἐπειδὴ δὲ οἱ εὐθεῖς ἐφέροντο ἐπὶ τροχοῦ κινητοῦ περὶ ὀριζόντιον ἄξονα, στερεῶς προσκεκολλημένον ἐπ' αὐτοῦ, αἱ ἐναλλάξ ἐλκτικαὶ καὶ ὠστικαὶ αὗται κινήσεις ἐστρεφον τὸν ἄξονα τοῦτον, ἡ

περιστροφικὴ κίνησις τοῦ ὁποῦοι συνεπέφερε τὴν κίνησιν τῶν τροχῶν τοῦ πλοῖου, ὄντων συγκεκολλημένων μετὰ τῶν ἄκρων αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ μηχανισμοῦ τούτου ἡ λέμβος, ἐφ' ἥς ἐπέβαινον 14 ἄνδρες, διέπλευσε τὸν ποταμὸν μὲ ταχύτητα 2 1/2 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ἀλλ' οἷα δυσαναλογία μεταξύ τοῦ βάρους τῆς μηχανῆς καὶ τῆς δυνάμεως, ἣν ἀνέπτυσεν! Ὁ κινητὴρ τοῦ Ἰακώβῃ, καίπερ ἔχων σημαντικώτατον βάρος, εἶχε μόλις δύναμιν ἐνὸς ἵππου! Ὅποσον βάρος ἤθελέ τις ἀναγκασθῇ νὰ δώσῃ εἰς αὐτόν, ὅπως παράσχη δύναμιν δέκα ἕως δώδεκα ἵππων!

Μετὰ παρέλευσιν μιᾶς σχεδὸν εἰκοσαετίας ἀπὸ τοῦ ὅλως ἀποθαρρυντικοῦ πειράματος τοῦ Ἰακώβῃ, Ἀγγλος τις Γ. Ε. Δέριγγ κατεσκεύασε τῷ 1856 ἐν Λονδίνῳ ἡλεκτρήλατόν τι πλοῖον κινούμενον ὑπὸ κινητήρος, ἐν ᾧ ἡ περιστροφικὴ κίνησις ἐτελεῖτο ὑπὸ μαγνητῶν κειμένων ἐντὸς πηνίων, ὥσπερ βελόνας γαλβανομέτρου, καὶ ἐφ' ὧν ἐπενήργουν διαδοχικῶς ρεύματα ἐξ ἡλεκτρικῆς τινος στήλης προερχόμενα. Τὸ πλοῖον τοῦτο, τεθὲν ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως, ἠδυνήθη μετὰ μικρᾶς ταχύτητος, ὡς πολλοὶ

ἀναφέρουσι, νὰ ἀντιστῇ εἰς τὴν παλίρροϊαν τοῦ ποταμοῦ ἐν ὥρᾳ πλημμυρίδος.

Μετ' αὐτὸν ἕτερος ἐπιτυχῶς ἐφαρμώσας τὴν κινητικὴν δύναμιν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐν τῇ ναυσιπλοΐᾳ ὑπῆρξεν ὁ Γάλλος Τρουβέ. Τῇ 14]26 Μαΐου 1881, οἱ διερχόμενοι διὰ τῶν γεφυρῶν τῶν Παρισίων ἴσταντο ἐπ' αὐτῶν θεώμενοι ἐν μέσῳ τῶν πολυαριθμῶν μυιοπλοιαρίων καὶ χελιδονολέμβων (*bateaux-mouches et hirondelles*), ἅτινα διέσχίζον τὸν Σηκουάνα, κομψόν τι ἐφόλκιον ἀνερχόμενον τὸν ποταμὸν ἀνευ ὁρατοῦ κινητήρος· διότι δὲν ἐφαίνετο, οὔτε ἀτμομηχανή, οὔτε καπνοδόχη, οὔτε κωπαι ἢ χειρίστροφοι τροχοί. Τὸ ἐφόλκιον ἴστατο, ἐπανελάμβανε τὸν πλοῦν του, ἡργοπύρει ἀνευ κινήσεώς τινος τοῦ κυβερνήτου, ὅστις ἐφαίνετο ἰστάμενος ἀκίνητος παρὰ τὴν πρύμνην.

Τὸ τοσοῦτο παραδόξως πλέον ἐφόλκιον, Τηλέφωνον ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου καλούμενον, εἶχε μῆκος μὲν 5,50μ, πλάτος 1,20μ, καὶ βάρος 80 χιλιογράμμων, ἐκινεῖτο δὲ ὑπὸ μικροῦ ἡλεκτρικοῦ κινητήρος κατασκευασθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Τρουβέ. Ὁ κινητὴρ οὗτος εἶνε περίπου ὁ αὐτὸς τῷ κινητήρι τῶν ἡλεκτρηλάτων ραπτικῶν μηχανῶν (1), σύγκειται δηλ. ἐξ ἐνὸς ἡλεκτρομαγνήτου, ἐντὸς τῶν πόλων τοῦ ὁποίου τίθεται ἐν μικρὸν πηνίον Σίμενς, δεχόμενον περιστροφικὴν κίνησιν, ὅταν δι' αὐτοῦ διέλθῃ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα, ἐναλλάξ εἰς πᾶσαν ἡμιπεριφερικὴν στροφὴν μεταβάλλον διεύθυνσιν.

Ἡ διάταξις δέ, ἣ ἐχρήσατο καὶ χρᾶται ὁ Τρουβέ, ὅπως μεταδίδῃ εἰς τὴν ἑλίκαν τὴν ὑπὸ τῆς συσκευῆς παραγομένην κίνησιν, εἶνε ἡ ἑξῆς.

Ὁ ἡλεκτρικὸς κινητὴρ τίθεται ἐπὶ τοῦ οἴακος τοῦ πηδαλίου, ὃν ἀποτελεῖ εὐρεῖα σανίς, μεταδίδει δὲ τὴν κίνησιν αὐτοῦ δι' ἀτέρμονός τινος ἀλύσεως εἰς μίαν ἑλίκαν, βυθισμένην ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἐνηρμοσμένην ἐν θυρίδι ἐπὶ τοῦ πηδαλίου ἠνεωγμένη. Ἐν μέσῳ τοῦ ἀκατίου τίθενται δύο συστοιχίαι ἡλεκτρικαί, ἐκάστη τῶν ὁποίων σύγκειται ἐξ 6 στοιχείων πλήρων διχρωμικῆς ποτάσεως καὶ ἔχει βάρος 12 χιλιογράμμων. Αἱ συστοιχίαι αὗται, αἵτινες ἀντικατέστησαν τοὺς ἐπισωρευτὰς Πλαντέ, οὓς κατ' ἀρχὰς μετεχειρίσθη ὁ Τρουβέ, κοινωνοῦσι μετὰ τοῦ κινητήρος διὰ δύο μεταλλικῶν νημάτων περιβεβλημένων ὑπὸ σχοινιδίων, ἅτινα χρησιμεύουσι συγχρόνως ὥς τε καλύμματα τῶν ἀγωγῶν νημάτων καὶ ὥς οἰακοστροφὸι πρὸς κυβέρνησιν τοῦ πηδαλίου. Ἐκαστον δὲ τῶν οὕτω τὴν σκυτάλην τοῦ οἴακος ἥτοι τὸν βραχίονα αὐτοῦ ἀντικαθιστώντων σχοινιδίων φέρει ἐν ταύτῳ ἓνα διακοπτήρα πρὸς οὐστάσιν ἢ διακοπὴν τοῦ ὑπὸ τῶν συστοιχιῶν χορηγούμενου ἡλεκτρικοῦ ρεύματος. Δύναται τις λοιπόν, χωρὶς νὰ μεταβάλλῃ θέσιν, νὰ κυβερνᾷ τὸ ἐφόλκιον, νὰ βραδύνῃ τὴν κίνησίν του, νὰ σταματᾷ αὐτὸ ἐντελῶς καὶ νὰ τὸ θέτῃ εἰς κίνησιν. Ἔτερον πλεονέκτημα τῆς τοιαύτης διατάξεως εἶνε ὅτι ἡ ἑλὶξ, στρεφόμενη μετὰ τοῦ πηδαλίου, οὕτινος ἀποτελεῖ μέρος, δύναται νὰ πλήξῃ

τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ πλαγίου, καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ οὕτω τὴν ἄμεισον καὶ ἐπιτόπιον στροφὴν τοῦ ἐφολκίου.

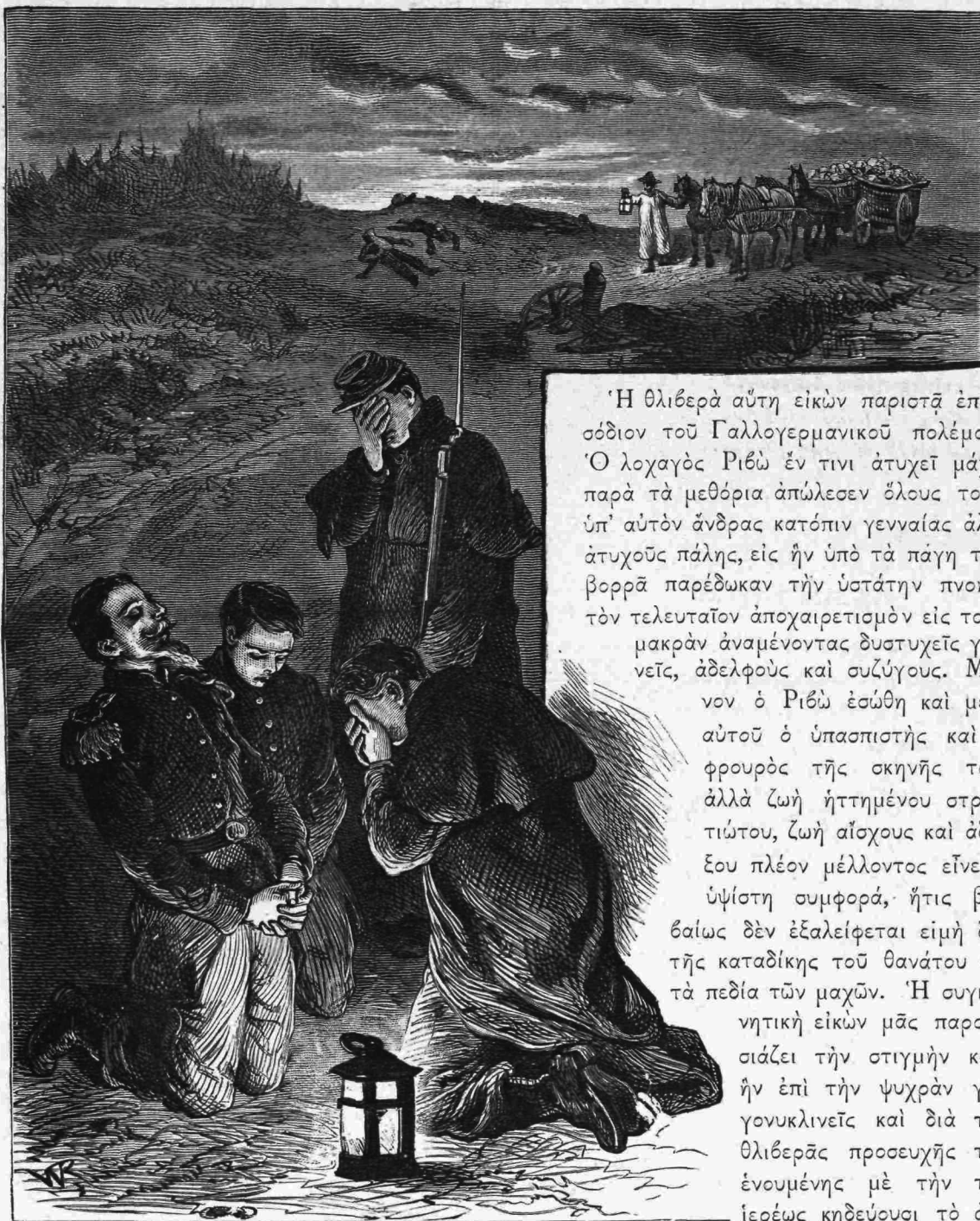
Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν κατὰ τὸν πλοῦν δαπάνην καὶ ταχύτητα, τὸ περιγραφέν ἡλεκτροκίνητον ἐφόλκιον εἶνε καὶ ὀλιγοδάπανον καὶ ταχύ. Δύναται νὰ ταξειδεύῃ τις ἐπὶ πολλὰς ὥρας μὲ ὀλίγων φράγκων δαπάνην καὶ μὲ ἰκανὴν ταχύτητα. Εἰς μίαν ἐκδρομὴν τοῦ Τρουβέ κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1882 ἐν τῷ Σηκουάνα, τὸ ἐφόλκιον ἀνῆλθε τὸν ποταμὸν μέχρι τῆς Βασιλικῆς Γεφύρας μὲ ταχύτητα 1μ κατὰ δευτερόλεπτον, κατῆλθε δὲ αὐτὸν μὲ ταχύτητα 2,50μ.

Νεωτέρα ἐτι τοῦ περιγραφέντος ἐφολκίου εἶνε ἡ ἡλεκτράκατος, ἡ χάριν πειράματος κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1882 ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως καθελκυθεῖσα. Ἡ ἄκατος αὕτη, ἡλεκτρισμὸς καλουμένη, εἶνε ναὺς σιδηρᾷ 7,50μ μήκους, κινεῖται δι' ἑλίκας καὶ δύναται νὰ φέρῃ 12 ἄνδρας μὲ ταχύτητα 13 χιλιομέτρων τὴν ὥραν ἐναντίον τῆς φορᾶς τῆς παλίρροιας. Ἐλλείπει κινητήρος τῆς ἀπαιτουμένης δυνάμεως καὶ καταλλήλου σχήματος κινουντος ἀπ' εὐθείας τὸν ἄξονα τῆς προύλατῆρος ἑλίκας, κατέφυγον πρὸς στροφὴν αὐτῆς εἰς τινα μεταδοτήρα κείμενον ἄνωθι καὶ δεχόμενον τὴν κίνησίν του ἐκ δύο μικρῶν δυναμομηχανῶν Σίμενς, κειμένων εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς ἀκάτου ἀντὶ ἐπὶ τοῦ πηδαλίου. Τὸ ρεῦμα, ὅπερ κινεῖ τοὺς δυναμοκινητήρας τούτους κατασκευασθέντας ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Σίμενς δι' ἀντιστροφῆς τῶν ἐπιψαυτήρων, παρέχεται ὑπὸ πεντήκοντα πέντε ἐπισωρευτῶν Σελλὸν-Βολκμάρ, οὓς πληροῦσιν ὅταν τὸ πλοῖον εὐρίσκηται ἐτι εἰς τὴν παραλίαν.

Ἔτερα ἡλεκτρήλατα πλοῖα κατεσκευάσθησαν πολλὰ ἐν Εὐρώπῃ. Ἐν Γλασκόβῃ π. χ. κατεσκευάσθη ἐσχάτως ἡλεκτρήλατον πλοῖον, κινούμενον ἐπὶ τοῦ Κλύδου ποταμοῦ διὰ τινος ἡλεκτρικῆς στήλης καὶ τινος κινητήρος Κλάρκ, καὶ χρησιμεῖον ἕνεκα τοῦ ἀκρότου αὐτοῦ πλοῦ εἰς θήραν τῶν ἀγρίων νησῶν.

Ἐκ τῶν περιγραφέντων ἡλεκτροπλοίων, ἅτινα κατὰ περίεργον συγκυρίαν ἐτέθησαν εἰς κίνησιν ἅπαντα ἐπὶ ποταμῶν, βλέπομεν ὅτι ἡ ἡλεκτρικὴ ναυσιπλοΐα ἔκαμεν ἰκανὰ βήματα ἐπὶ τὰ πρόσω καὶ ἐν ἱκαναῖς πόλεσι ἐτέθη ἐν χρήσει. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ θεωρήσωμεν αὐτὴν ἢ ὡς εὐρίσκομένην ἐτι ἐν τοῖς σπαργάνοις, ἀκολουθησομένην ὅμως ὑπὸ λαμπρῶν ἐπιτυχιῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων, ὡς ἡῶ ἀμυδρῶς ὑποφώσκουσας, μέλλουσας ὅμως νὰ ἀνατείλῃ περιλαμπῆς καὶ ῥοδοδάκτυλος. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐπὶ μικρᾶς κλίμακος κατασκευασθέντα ἡλεκτρικὰ πλοῖα θέον νὰ θεωρήσωμεν ὡς παιδιὰς ἢ πειράματα, ἐκ τῶν ἐξαγομένων τῶν ὁποίων οἱ ἐκτελοῦντες αὐτὰ ζητοῦσι νὰ ἐπωφεληθῶσι, νὰ ἐλπίσωμεν δὲ ὅτι ταῦτα θὰ λάβωσι ποτε μείζονας διαστάσεις καὶ ἀγερώχως θὰ διαπλέωσι τὰ εὐρέα πελάγη. Ἀναλογιζόμενοι δὲ τὸ χαῖνον χάος τῶν συνθηκῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας παρουσιάζεται ὁ ἡλεκτρισμὸς καὶ τῶν ἀνεξερευνήτων τρόπων, δι' ὧν ἀναπτύσσεται οὗτος, δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν μετὰ θάρρους, ἐναντίον τῶν πρὸ ἐβδομηκονταετίας περίπου διστασάντων καὶ ἀμφιβαλόντων περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁμοίας ἐφαρμογῆς

(1) Ἰδὲ Ἀττικὸν Μοῦσεῖον τόμον Α'. σελ. 7.

Ἡ θλιβερά αὕτη εἰκὼν παριστᾷ ἐπει-
σόδιον τοῦ Γαλλογερμανικοῦ πολέμου.
Ὁ λοχαγὸς Ριβὼ ἐν τινὶ ἀτυχεῖ μάχῃ
παρὰ τὰ μεθόρια ἀπώλεσεν ὅλους τοὺς
ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας κατόπιν γενναίας ἀλλ'
ἀτυχοῦς πάλης, εἰς ἣν ὑπὸ τὰ πάγη τοῦ
βορρᾶ παρέδωκαν τὴν ὑστάτην πνοήν,
τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμὸν εἰς τοὺς
μακρὰν ἀναμένοντας δυστυχεῖς γο-
νεῖς, ἀδελφοὺς καὶ συζύγους. Μό-
νον ὁ Ριβὼ ἐσώθη καὶ μετ'
αὐτοῦ ὁ ὑπασπιστὴς καὶ ὁ
φρουρὸς τῆς σκηνῆς του·
ἀλλὰ ζωὴ ἡττημένου στρα-
τιώτου, ζωὴ αἰσχους καὶ ἀδό-
ξου πλέον μέλλοντος εἶνε ἢ
ὑψίστη συμφορά, ἥτις βε-
βαίως δὲν ἐξαλείφεται εἰμὴ διὰ
τῆς καταδίκης τοῦ θανάτου εἰς
τὰ πεδία τῶν μαχῶν. Ἡ συγκι-
νητικὴ εἰκὼν μᾶς παρου-
σιάζει τὴν στιγμήν καθ'
ἣν ἐπὶ τὴν ψυχρὰν γῆν
γονυκλινεῖς καὶ διὰ τῆς
θλιβερᾶς προσευχῆς των
ἐνουμένης μετ' τὴν τοῦ
ιερέως κηδεύουσι τὸ ἀν-

ἀκούονται κυλιόμενοι ὡσεὶ πενθίμως οἱ τροχοὶ
τῆς νεκροφόρου ἀμάξης, ἥς ὁ ὁδηγὸς διατρέ-
χων τὸ στρατόπεδον σαρόνει τὰ ἄταφα πτώ-
ματα, ὅπως δώσῃ εἰς αὐτὰ τελευταίαν κοιτίδα
ἐπὶ τῶν αἱματοποτίστων πεδιάδων τῶν μαχῶν
τῆς καταστροφῆς, ἐφ' ὧν ἡ μανία τοῦ πολέ-
μου ἐχάραξεν εἰς τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας
μίαν ἡτταν τῶν Γάλλων καὶ μίαν νίκην τῶν
Γερμανῶν.

δρεῖον πλῆθος τῶν ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς πα-
τρίδος πεσόντων στρατιωτῶν. Περὶ αὐτοὺς
οὐδὲν ταράσσει τὴν θρησκευτικὴν ταύτην τε-
λετήν, καὶ μόνον ἡ στυγνὴ νύξ ἥτις ἐπέρχε-
ται νὰ καλύψῃ ὑπὸ τὰς πτυχάς της τὰ κατορ-
θώματα τῆς ἡμέρας δεικνύει εἰς τοὺς προσευ-
χομένους τὸ σημεῖον τῆς ἀποχωρήσεως. Ἀλλ'
ἰδοὺ πέραν ἐκεῖ σκηνὴ ἐπίσης σπαρακτικὴ
ἐπὶ μᾶλλον αὐξάνει τὴν θλίψιν τῶν ἡττημέ-
νων· ὑπὸ τὴν σιγὴν τῆς νυκτός διακεκομμένως

τοῦ ἀτμοῦ, ὅτι ὁ ἠλεκτρισμὸς μετὰ πολλὰ ἔτη θὰ τεθῇ ἐν καθημερινῇ χρήσει, τοιαύτη, ὥστε θὰ ἀντικαταστήσῃ τέλεον τὸν ἀτμὸν καὶ θὰ δεσπόσῃ μόνος ἐπὶ τοῦ θαλασσοῦ κράτους τοῦ Ἑνοσίχθονος.

I. X ΒΛΑΣΣΗΣ

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ μικροῦ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΣΟΥΛΗ

Χθὲς ἔτι, ἄγγελος μαγείας,
Ἄκτινας πέριξ διαχέων,
Χαρὰς ἐπλήρου οὐρανίας
Τὸν οἶκον ἀγαθῶν γονέων.

Καὶ νῦν συμπαίκτην μάτην πάλιν
Ὁ ἀδελφός του τὸν φωνάζει·
Ἐκεῖνος, φεῦ, εἰς τὴν ἀγκάλην
Ὑπνου ἀτέρμονος ῥογχάζει!

Κάλυξ ζωῆς, πρὶν ἢ ἀνθήσῃ
Εἰς γάστραν μνήματος ἐτάφη·
Πρὶν ἢ εἰς τὸν οὐδὸν πατήσῃ
Τοῦ κόσμου, ὅπισθεν ἐστράφη.

Μόλις τοῦ βίου του ἡ λύκη
Εἰς τὸν ὀρίζοντα ἐφάνη,
Μυστηριώδης θεία Δίκη,
Εἶπέ, πρὸς τί νὰ ἀποθάνῃ;

Τίς οἶδεν! Αἰνίγμα ὁ βίος,
Ὁ θάνατος γριφώδης μᾶλλον,
Καὶ πρὸ τοῦ κόσμου αἰωνίως
Ὁ νοῦς ἐξίσταται ἀσχάλλων.

Καὶ ὁ θνητὸς φέρει τὸ βῆμα,
Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἀνηγμένος,
Ἀπὸ τοῦ λίκνου εἰς τὸ μνήμα
Κ' εἰς ἑαυτὸν ἀκόμῃ ξένος! . . .

II

Καλλίτερον· πρὶν ἢ ἀρθῇ τοῦ κόσμου ἡ αὐλαία,
Καὶ τὴν ἀγνείαν τῆς ψυχῆς ἡ πεῖρα ἐκμυζήσῃ,
Πρὶν πλῆξωσι θεάματα τὸ βλέμμα φρικαλέα
Καὶ κλαύσῃ, εἶνε εὐτυχῆς ἐάν τις τελευτήσῃ!

Ἄν ἦνε μάγος ἡ ζωὴ τῆς πρώτης ἡλικίας,
Ὅτε τὸ πᾶν προσμειδιᾷ μὲ ρόδα ἐσπαρμένον,
Τί μαγικώτερον, εἰμὴ ἐντὸς τῆς εὐτυχίας
Νὰ κοιμηθῇς, τὸν σαρκασμὸν τῆς πείρας μὴ προσμένων;

Ὅταν τοῦ βίου ἡ αὐγὴ παρέλθῃ, ἡ μαγεία
διὰ παντὸς ἀπόλλυται· δὲν μειδιῶσι πάλιν
Ἐλπίδες χρυσοπτέρυγοι· δὲν χαίρει ἡ καρδιά,
Τῶν τεφρωθέντων πόθων τῆς θρηνοῦσα τὴν αἰθάλην.

Ἄν βλέπῃ τῷμμα τοῦ παιδὸς τὸ σύμπαν καταυγάζον,
Ἄνευ σπιλάδος, ἀγαθὸν καὶ πάροχον ἐλπίδων,
Ὁ χρόνος αὖριον, στυγνῶς πᾶσαν χαρὰν σαρκάζων,
Θὰ δείξῃ καὶ τὸν ἥλιον κατὰμεστον κηλίδων! . . .

Κοιμήσου ὕπνον νήδυμον, ὦ ἱλαρὸν παιδίον·
Ἐπάνω τῶν ὀνείρων σου τῶν παιδικῶν κοιμήσου,
Πρὶν ἐν τῷ μέσω τῶν πικρῶν τοῦ βίου μαρτυρῶν
Καταρασθῇ τὴν ὑπαρξιν ἡ ἄδολος ψυχὴ σου!

Καὶ ἂν δὲν θάλλῃ ὡς μητρός τοῦ τάφου ἡ ἀγκάλη,
Ἐνθα, παιδίον, ἐπεσε, κάλυξ ζωῆς ἀκόμα,
Ἐκεῖ ἐπάνω εὖσομος ἡ ὑπαρξίς σου θάλλει,
Εὐδαίμων εἰς τοῦ οὐρανοῦ τὸ γαλανόχρουν δῶμα!

Ἄλλ' ἴδε· ἀποτίνουσι βαρέως οἱ γονεῖς σου
Τὴν εὐτυχὴ γαλήνην σου εἰς δάκρυα καὶ στόνους.
Ἰσαγγελον, χάριν αὐτῶν εἰς τὸν Θεὸν δεήσου
Εἰς τὸν μικρόν σου ἀδελφὸν κἂν νὰ χαρίζῃ χρόνους!

A. ΜΑΥΡΕΙΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΗΝΑΡΟΥΣ.

ΤΑ ΧΡΕΗ

Ἀγαπητόν μοι τέκνον.

Ἡ ἐπιστολή σου μὲ ἐτάραξεν. Εἶσαι πολὺ νέα ἀκόμῃ πολὺ καλὴ καὶ πολὺ ἐλεήμων· ἐγὼ ἔσχον τὸ δυστύχημα ἢ τὸ εὐτύχημα νὰ γηράσω. Εἶδον, παρετήρησα, συνέκρινα, καὶ αὕτη ἡ πεῖρα ἦν ἀποκτᾷ τις ἐνίοτε εἰς τὰς δαπάνας του, μὲ καθιστᾷ ἥττον ἀφελῇ καὶ καλὴν σοῦ. Δὲν ἤξεύρω, μικρά μου Μαργαρίτα, πῶς νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν δυστυχίαν σου, ἣν διὰ τῆς ἐπιστολῆς σου μοὶ κάμνεις γνωστήν.

Οἰκτεῖρεις τὴν τύχην τῆς ἐξαδέλφης σου Μαγδαληνῆς, ἥτις ἔχει χρέη, ἅτινα ἀδυνατεῖ νὰ πληρώσῃ, ἔχουσα σύζυγον δίκαιον μὲν ἀλλ' αὖστηρόν ὡς διδάσκαλον σχολείου, εἰς ὃν δὲν τολμᾷ νὰ ἀποταθῇ διὰ νὰ ζητήσῃ χρήματα. Ἡ περίστασις εἶναι δυσάρεστος, βεβαίως, ἀλλ' ἂς ζητήσωμεν τίς ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὸ δίκαιον. Ὁ σύζυγος τῆς Μαγδαληνῆς τῇ ἀποποιεῖται ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν ἀρκετὸν διὰ τοὺς ἐτησίους ἱματισμούς της ἀναλόγως τῶν σχέσεών της καὶ τῆς κοινωνικῆς τάξεώς της; Δὲν ἔχει κατ' ἔτος φορέματα, πῖλους, ἐπανωφόρια, πάντοτε τοῦ τελευταίου συρμοῦ, τῆς ἐφημέρου ταύτης ματαιότητος; Ναί, τὸ ὁμολογεῖς. Ὅλα αὐτὰ λοιπὸν, ἅτινα ἐν τῇ νεότητί μου ἀπεκάλουν ὑπερβολικὰ καὶ περιττὰ δὲν ἤρκουν εἰς τὴν φιλίην σου; Ὁ σύζυγός της τῇ δίδει ἐκεῖνο ὅπερ ἐπαρκεῖ διὰ τινὰ ἐνδυμασίαν κομψήν καὶ ἀφελῇ, αὕτη θέλει περιπλέον. Αὕτη θέλει φορέματα καὶ πῖλους ἐξερχομένους ἀπὸ τὰ μεγάλα καταστήματα, ἅτινα πληρόνονται πολὺ ἀκριβὰ διὰ τὴν κατασκευὴν ταύτην· ἀλλ' ἰδοὺ τοῦτο φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ τάδε καταστήματος, θὰ εἴπῃ αὕτη· φεῦ! ὅμως πόσον ἀκριβὰ τῇ ἐστοί-